

บันทึก

เรื่อง การมอบหมายให้ผู้อื่นฉีดวัคซีนสัปดาห์ควบคุมแทนสัตวแพทย์

กรมปศุสัตว์ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๖๐๗/๑๔๒๐ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๓๕ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รักษาการและมีกรมปศุสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบนั้น ในทางปฏิบัติเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจำนวนจำกัด แต่เพื่อให้การฉีดวัคซีนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุมจำนวนสุนัขให้มากที่สุด กฎหมายจึงกำหนดให้สัตวแพทย์และผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์เป็นผู้ดำเนินการ และสัตวแพทย์สามารถมอบหมายเป็นหนังสือให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนได้ เนื่องจากในพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๓๕ มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพสัตวแพทย์ศาสตร์ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นสัตวแพทย์ จึงมีสัตวแพทย์กระจายอยู่ทั่วไป ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นเอกภาพและเป็นไปตามเป้าหมายของทางราชการ กรมปศุสัตว์จึงขอหารือความหมายของ “การมอบหมาย” ตามพระราชบัญญัตินี้ ยกตัวอย่างเช่น สัตวแพทย์จากส่วนกลางไม่ว่าของหน่วยงานใดซึ่งอยู่ห่างไกลจากพื้นที่ปฏิบัติงาน และพื้นที่นั้น ๆ มีสัตวแพทย์ประจำอยู่แล้วจะมอบหมายให้ผู้อื่นในพื้นที่นั้นฉีดวัคซีนสัปดาห์ควบคุมแทนได้หรือไม่เพียงใด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความยุ่งยากและข้อขัดแย้งแก่ผู้ปฏิบัติ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาตามข้อหารือดังกล่าวโดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมปศุสัตว์) และผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (กรมควบคุมโรคติดต่อ) แล้วเห็นว่าพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๔^๑ บัญญัติว่า “สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่นและหมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพสัตวแพทย์ศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

๑มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพสัตวแพทย์ศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

ให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย และมาตรา ๕^๒ บัญญัติให้เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องจัดการให้สัตว์ควบคุมทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์^๓ ตามระยะเวลาที่กำหนด จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กฎหมายมิได้บัญญัติจำกัดให้แต่เฉพาะสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้นเป็น “สัตวแพทย์” ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ได้บัญญัติให้รวมถึงผู้ซึ่งมีวุฒิตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็น “สัตวแพทย์” ด้วย และในการฉีดวัคซีนสัตว์ควบคุม นอกจากสัตวแพทย์มีอำนาจฉีดวัคซีนสัตว์ควบคุมได้เองแล้ว ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ก็เป็นผู้ฉีดวัคซีนสัตว์ควบคุมได้ รวมทั้งสัตวแพทย์อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลอื่นเป็นผู้ฉีดวัคซีนสัตว์ควบคุมแทนสัตวแพทย์ได้อีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีคุณวุฒิในวิชาสัตวแพทย์รวมทั้งบุคคลอื่นซึ่งมีความรู้ความสามารถในการฉีดวัคซีนเข้ามาช่วยกันในการฉีดวัคซีนสัตว์ควบคุม เพื่อควบคุมและป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าซึ่งเป็นโรคติดต่อที่มีอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ผลดีมากยิ่งขึ้น ส่วนในการมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นผู้ฉีดวัคซีนสัตว์ควบคุมแทนสัตวแพทย์นั้น ก็มีลักษณะเป็นการมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ได้โดยลำพัง โดยให้มีสิทธิที่จะมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว และมอบใบรับรองการฉีดวัคซีนให้แก่เจ้าของสัตว์ควบคุมได้เอง เพียงแต่จะต้องส่งสำเนาใบรับรองการฉีดวัคซีนและหลักฐานการจ่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ให้สัตวแพทย์ผู้มอบหมาย เพื่อเก็บไว้ตามระเบียบของทางราชการตามมาตรา ๖^๔ และมาตรา ๘^๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว อัน

^๒มาตรา ๕ เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องจัดการให้สัตว์ควบคุมทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตามกำหนดเวลาดังนี้

(๑) ในกรณีของสุนัข ให้เจ้าของจัดการให้สุนัขได้รับการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัขนั้นมีอายุตั้งแต่สองเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือน และได้รับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) ในกรณีของสัตว์ควบคุมอื่น ให้เจ้าของจัดการให้สัตว์ควบคุมดังกล่าวได้รับการฉีดวัคซีนตามระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์เป็นผู้ฉีดวัคซีน เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีที่เจ้าของสัตว์ควบคุมแจ้งให้สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ไปทำการฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์ควบคุม ณ สถานที่ของเจ้าของสัตว์ควบคุมเจ้าของสัตว์ควบคุมต้องเสียค่าใช้จ่ายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๔มาตรา ๖ เมื่อสัตว์ควบคุมได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว สัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ซึ่งเป็นผู้ฉีดวัคซีนต้องมอบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ซึ่งแสดงว่าสัตว์ควบคุมนั้นได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว และใบรับรองการฉีดวัคซีนให้แก่เจ้าของสัตว์ควบคุม

เจ้าของสัตว์ควบคุมต้องแสดงเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามวรรคหนึ่งไว้ที่ตัวสัตว์ควบคุมให้

แสดงให้เห็นว่าผู้รับมอบหมายยังคงต้องปฏิบัติงานอยู่ในความรับผิดชอบของสัตวแพทย์อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การที่สัตวแพทย์จะมอบหมายให้บุคคลใดไปปฏิบัติหน้าที่ในท้องที่หรือพื้นที่ใดย่อมอยู่ในความรับผิดชอบของสัตวแพทย์ผู้มอบหมายนั่นเอง กฎหมายมิได้มีข้อจำกัดในการมอบหมายไว้แต่ประการใด นอกจากนี้ การที่ท้องที่หรือพื้นที่ใดมีสัตวแพทย์ปฏิบัติหน้าที่อยู่เป็นประจำแล้ว ก็หาเป็นข้อขัดข้องในการที่สัตวแพทย์อื่นจะปฏิบัติหน้าที่หรือมอบหมายให้ผู้ได้รับมอบหมายไปปฏิบัติหน้าที่ในท้องที่หรือพื้นที่นั้นไม่ ส่วนปัญหาที่กรมปศุสัตว์เกรงว่าจะมีความยุ่งยากและซับซ้อนเกิดขึ้นแก่ผู้ปฏิบัติ นั้น เห็นว่าเป็นเรื่องของวิธีปฏิบัติซึ่งอาจแก้ไขได้โดยการประสานงานหรือทำความเข้าใจกันระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง หากใช้เป็นปัญหาข้อกฎหมายไม่

(ลงชื่อ) ม. ตันเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๓๗

เห็นได้ชัดเจน

ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และใบรับรองการฉีดวัคซีนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“มาตรา ๘ สัตวแพทย์ต้องเก็บสำเนาใบรับรองการฉีดวัคซีนและหลักฐานการจ่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามมาตรา ๖ ไว้ตามระเบียบของทางราชการ

ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องเก็บสำเนาใบรับรองการฉีดวัคซีนและหลักฐานการจ่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามมาตรา ๖ ไว้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีนนั้น